

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Marchionum Badensium & Hachbergensium - Cod. Karlsruhe 3293 II 10

Gamans, Johannes

St. Peter auf dem Schwarzwald, 1758

VI. Opinio

[urn:nbn:de:bsz:31-267058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-267058)

ultimi comitis Badensis et Hochberg. filia despon-
dit, addita dotis loco ditione Badensi, quam in
Marchionatum et Principatum sublimavit; factus
itaque primus marchio Bad. 1. ait: et Hochbergensis
magna pietate, prudentia et sapientia subditos qu-
bernavit, atque Imperatori in rebus difficillimis, et ar-
mis et consiliis adhaesit, donec tandem annis et labo-
ribus exhaustus diem clausit extremus an. 1160.

Barifere modo loquitur Albitius in suis stematibus
Principum christianorum; nam ipsius haec sunt verba:
Hermannum dicunt Veronensem, qui cum Frederico I.
Imp. ex Italia in Germaniam venit, ab eo Imperij
marchionem factum, Imutham comitis Hochberg.
filiam duxisse, ex quibus marchiones Badenses
descenderint. Imutha enim fundavit Propositu-
ram Badesera prope Muram et pro VIII. Canonico
alendis dotavit, ubi sepulta jacet: Et si n^o desint
etiam, qui dicant, marchiones hos ex Italia cum
Frederico quidem venisse, ab comitatu Hochburgico
ipsius Fredericum ei dedisse, quem prius Zeringius
ademerat. Albitius.

VI. Opinio.

Sexto. reperiuntur n^o nulli, qui Seren^o familia Bad.
et Hochberg. originem n^o apud externos, et in Italia
quarunt, aut ultra montes accersunt, sed eos in
ipsa Germania, patria nostra, dulcissima ortos
et natos esse ex ipsis Archivis et Authenticis vete-
ri monumentis eruere conantur, dum referunt,
Serenissimam hodiernam Domum Austriacam et

Badensem unam eandemque originem habere, et ab antiquis Vindonissa, Altenburgi ac Habsburgi Comitibus, ex quibus Ducei Zeringenses fuerunt, descendere. Gladouent Joanes Historius, Niddanus, cui investigatio et descriptio familiae Badensis et Hachberg. a singulari mandato et salario commissa fuit.

Si Franc. Gillimanus, vir antiquitatis apprime peritus in suis Habsburgiacis, seu in libris de antiqua et vera origine Domus Austriacae: ut et Cass. Sciopius Henate Augusta domus austr. quod consilio suo regio et classico belli sacri, uti appellat, an. 1619. adiunxit, ac Ticini Typis vulgari curavit. Vides, amice lector! diversitatem opinionum de origine ac ortu inclute et antiquissimae prosapiae Bad. et Hachb. ita ut nō imerito quis dubitare possit, cuiusnam calculo addere debeat: quem dispensum Historicorum et Genealogistarum, etsi antehac ipsimet Principes Dr. Philippus et D. Ernestus Fridericus, uterque Marchio Badensis animadvertent, arbitrati tamen sunt primum familiae suae parentem ex Italia in Germaniam venisse, et prima domus Seren.^{me} fundamenta hinc in locis collocasse, id quod ex eorum literis, quas Idibus Dec. an. 1585. ad Venetorum Principem scripserunt, cognosci facile potest; Verba enim harum literarum sunt sequentia: Seren.^{me} Princeps! Dne et amice observande, cum multi haecenus viri docti et familiae nostrae dignitate libros in publicum protulissent, essent autem ipsorum invarietate et diffensione quaedam constituta sententia, dedimus uti de Ministris nostris mandatum, quem isti negotio

et labori parem esse putavimus, ut originem et
 progressionem gentis nostrae ex omnibus historiis et
 monumentis diligenter perquireret, neque solum dis-
 sensiones tolleret veterum scriptorum, sed etiam
 res à Majoribus nostris laudabiliter et gloriose ge-
 stas mandaret literis: illè verò statim eùs manus
 adhibuit operi, cognovit ex Archivis nostris, et
 multis impressis literis, Progenitores nostros pri-
 mitus ex Germania ab Imperatoribus, eorum propin-
 quis, imò ipsos in Longobardiam, et praesertim in Ver-
 onensem Marchionatum, rursus autem eum aliquandiu
 Veronam et vicinam provinciam rexissent, in Ger-
 maniam revocatos esse ante annos fortassis 400. &c.
 se quidem ex nostra Germania literis et libris spera-
 consecuturum, sed illud unum, quod à literis nostris
 remotum, neque in publicis libris conscriptum est, in
 Italia pervestigandum putat, siquid quando primò gu-
 bernandam acceperint Veronensem provinciam, quam-
 diu tenuerint, quid ab illis praestare sit in Italia
 et in possessione Marchiae istius factum et administra-
 tum, quando rursus inde discesserint. Cum igitur
 id nobis humillimè significasset, et nos nullo loco
 melius ista, quam Verona cognosci putaremus,
 neque dubitaremus, in Archivis Urbis et in Mona-
 steriis eam rem consignatam et inscriptam esse
 memoriam: Visum è nobis scribere ad Dilect. suam,
 quae jam ditionem illam noè Amplissimi Senatus Ve-
 neti cum imperio tenet, et rogare vehementer,
 non solum ut Monna, quae Verona et in vicinia
 sunt, perquiri, et interrogari viros Historiarum

et veterum rerum peritos, ab hoc expositate exhibi-
 tore dilecto nostro, cui id negotij imposuimus, benigne
 permittat. Verum etiam Veronensibus mandet, quo
 legatus noster eo sumptibus nostris profectus, oibus
 modis ad illa impetranda, qua ad memoria familia
 nostra pertinet, et Dilectioni sua incommodum afferre
 nullum potest, neq; alio profecto a nobis susceptum
 fuit consilio, quam ut inde aliquid ad familiam
 nostram ornamenti accederet; Rogamus Dilect. suam
 perbenigne, ut nobis gratificari n̄ gravetur.

Haec sunt literae, quae dicti Principes ad Ducem Vene-
 torum scripserunt, cum illis nobiles virum Josuam
 von der Scheer ablegare, et oia, qua in literis istis con-
 tinentur, quae diligente investigare constituerant.
 An autem Legatio isthaec suum sortita sit effectum,
 ex Actis n̄ constat, hoc scio, quod, etiamsi isthaec
 locorum suis, nihil eorum, qua Principes nomina-
 ti cognoscere desiderarunt, respiciet, nam neq; Verona,
 neq; Padua, nec in tota Marca Trevigiana, ut ab
 Italici appellatur, quidquam de Marchionibus Baden-
 quod eorum Majores nimirum regiones istas tenuerint,
 aut quod ab Ursinis v̄ Scaligeris descenderint, reperiri
 certum, imò certissimum habeo. De Scaligeris, qui Ve-
 rona dominati sunt, apud Historicos Italos multa
 leguntur, sed familia alicujus Germanica, v̄ quod
 Scaligerorum posteris in hac Germania loca cum Fri-
 derico I. transierint, et comitatum Badensem, postea
 in Marchionatum et Principatum Imperij sublimatis,
 nacti sint, nulla fit mentio; quin imò ex Plondo

Et Memula refert. F. Scandro Alberti Bolognese
 nella descriptione di tutta Italia p. 454. quod eo
 tempore, quo Fredericus Barbarossa Italiam et praesertim
 Lombardiam cum exercitu intravit, Verona nul-
 li subjecta, sed urbs libera existens, cum Mediolanen-
 sium et aliarum civitatum populis foedus inierit:
 et a^{no} 1155. quo ipso a^o Hermanus I. marchio Brad.
 de Verona in Germaniam descendisse ab aliis falso cre-
 ditur, cum Frederico Barbarossa, praelis comiserit,
 verba Italiae sui se habent: In questi tempiosi gover-
 nandosi e citta d' Italia nella loro liberta C.² im-
 periosa face vano legne et compagnia in seixe contra
 quelli che gli offendevano e parimente face compa-
 gnialo; Milanensi e con altro popoli: etra le
 altre volte suo ne huss che essendo ruinato Mila-
 no da Frederico Barb. e per ristorato dalle citta col-
 le gnate, si concordarons Mila, nesi veronensi,
 Bresciani Novaresi et Vercellani contro del Barba-
 rosso, et ragunati insieme combatterona con lui a
 bandieri spiegati a Barilono sopiata via che papa
 di Milano a Camo et lo rupper amazzando gli allep-
 sotto il cavallo, essendo credido ancora lui eser
 morto havendo accisi molti dei Fodesehi Barmose
 comuschi che erano in sua compagnia adunq si
 governarons. Veronensi in tal liberta Sotto Empe-
 rio usino ad Ezzelino da Roman che di capitano
 usurpola signoria di Epa scacciandone Azzo de Epe
 Marchesi di Ferrara prodesta dai Mastrati et dal
 popolo

Et sane si Historicos omnes Italos consulam, nihil

de profectione illa Hermani ex Italia in Germaniam
 invenio; Itaq; Opinionem istam, qua asperitur,
 Hermanum comitem Veronensem cum Barbarossa in Ger-
 maniam venisse, Badensis Marchionis titulus insigni-
 tum, et familiae Bad. parente primis et auctore esse,
 prorsus erroneam et contra veterum monumentorum
 fidem et auctoritatem ab eis fictam existimo, qui
 Principibus, ac inopia quoq; intentis novitatis ille-
 cebris adulabundi, eo gratiosiores et ingeniosiores se
 fore confidunt, quo ab eorum origine, et qua habent,
 regione, longius exortos et propagatos praedicent.
 Sicut loquitur doctissimus et accuratissimus antiquitatum In-
 vestigator Fran. Guilmannus supra allegatus Habsb. l. 5.
 Enim Hermanum III. Hermani II. filium, Hermani I.
 Bertholdi Zeringensis fratris, postea monachi Clunia-
 censis facti, nepotem multo prius, quam Fridericus Barb.
 ad imperium venit, aut in Italiam iter habuit, Ba-
 densem fuisse marchionem liquido constat ex Diplomate
 Conradi II. Imp. in quo expressa fit mentio Marchionis
 de Batha, ait enim Imperator: itaq; se privilegium
 Weneri Fabariae Abbatis confirmare in praesentia
 Alberonis Archiepi Trevirensis, Ortlichi Epi Basil.
 Friderici Ducis, Conradi Ducis Mathai Ducis, Her-
 mani Marchionis de Batha, Alberti marchionis de
 Habersburg. quin imo ipse Fridericus I. Imp. donationem
 ab Abbatisa Erisseineni factam Hermannis eidem
 Marchioni curtis Besigheim confirmavit an. 1153.
 Indit. XIV. quo tempore nondum Italiam cum exercitu
 intraverat, nec proinde Hermanum obsidem inde se-
 cum in Germaniam ducere potuerit. Itaq; non abs-
 ratione verosimile est, scribit Guilmannus, Berthol-
 ded I.

Ducem I. barbaturum Ducem Zeringensem in filios,
ait, ipsos inter se hereditate divisisse, Bertholdo II.
Ducis titulum, et majorem partem Brisgoie, Hermanno
tanquam minori Marchionis cum in penitenda ditio-
ne attribui potuisse, imo debuisse: nugari enim
hic, ut in plerisque Lafrum, qui Hochbergensium
Marchionum ditioem Bertholdo et Carado Zeringi
ademptam et Marchionibus Veron. a Friderico I. tradi-
tam dicat, cum ducem utrumque ob rebellionem pro-
scripsisset.

Duxit vero Hermannus II. Juditham Bradensem, qua
cum ad eum dominium Brada detulisset, vulgo dedit
causam vocandi Marchionis Brad. cum prius mar-
chionem se nullo alio titulo nominaret, quod titu-
lum postea Hermannus III. Juditka genitus, a summis
quoque maternis armorum insignibus retinuit, et
ad posterum transportavit; Et licet negari nequeat,
quod Hermannus IV. Hermannus III. filius sub eodem
Imperatore non solum se Ducem Brada, sed simul
etiam marchionem Veronensem scripserit, guberna-
tionis in eam fuisse non originis denominationem,
ex eo probatur, quod Barbarossa, funditus eversa
Mediolano, domitaeque Lombardia, et in plures partes
divisa, singulis partibus, imo urbibus pene Groceres
Germanis profecerit, uti testantur historiis Ital.
quo tempore dictum Hermannum Brad. Verona jam
debellata impositum, tanquam Vicarium seu Guberna-
torem Cosarem, mihi cum historicarum peritis
plane persuasum habeo: atque hinc factum est,
ut in in Germaniam reversus titulo hoc deinceps

uteretur, et pauci post eum retinerent, magis
 memoria causa, quã ad demonstrandã originem pro-
 sapia, aut possessionem dominij Veronensis.

Haec omnia cum ita sese habeant, jam opiniones istas,
 quas supra recensui, per se corruunt, nec ulterius
 refutatione indigent, quoniam hac in re veritatem
 monstrasse nihil aliud est, quam contrarias sententias
 refutare. Ideoque firmum indubitatumque hoc esto, mar-
 chiones Brad. et Hochb. n' à Gothonis Regibus, n' à Scali-
 geris, n' ab Ursinis, aut ab ullis aliis Veronã dñis,
 sed à prisca Vindonisa et Altenburgi Comitibus, qui
 olim in illa celeberrima Helvetiorum Civitate Vindo-
 nisa ad fluvios Ursam et Arulam late dominabatur,
 per longam avorum proavorumque seriem descendere,
 atque ita cum Ducibus Zeringensibus et Teccensibus,
 item cum Comitibus Habsburgicis, et hodiernis Austria
 Archiducibus potentissimis una eademque habere stirpis
 originem.

Et sane comites hosce Altenburgicos latissime quon-
 dam apud Helvetios dominatos esse, testantur paucissimi
 historici, et veterum etiam nunc extantia monumen-
 ta: quidquid enim dignitatis et Splendoris Vindo-
 nisa, antiquissima Helvetia civitas, cujus meminit
 Tacitus lib. 4. hist. et Anton. in Itiner. sic. Stumpf.
 l. 7. c. 2. Guilliman. de reb. et antiquit. Helvet. l. 2.
 c. 7. et 11. ibid. lib. 2. Habsburg. quae nunc exiguus
 pagus est, cujus suburbium modernum oppidum Bruck
 fuisse putatur: / olim habuit, id comites isti occu-
 pavere

pavere, cum Castri Vindonispensis dominium ad se
 transtulerunt, adificataq; eo in loco nova arce sub
 antiqui Castri titulo, quod Altenburg propterea ap-
 pellarunt, Altenburgenses sese comites et Vindonisa
 Dominos nuncuparunt. Ipsi ex antiqua Helvetiorum
 stirpe, mox sub Burgundis, abolito Romanorū Imperio
 clari, tum verò ob virtutem Francis, qui Burgundia
 Reges excederant, in pretio habiti, maximas opes sibi
 acquisierunt, adeo, ut Guntramus comes Altenburgensis,
 qui sub Arnolpho Imp. vixit, cognito divitis consecutus si-
 gienti Annales Monrij Muri, quod Rathpoto hujus
 Guntrami nepos, et Itha ejus Uxor adificarunt, testata.
 Cum verò post mortem Arnolphi et ejus filij Ludovici Ger-
 mania superior, maximeq; Helvetia ob Rudolphum
 ejus filium, qui se Regem in Burgundia mixore coro-
 nari paulo ante curaverat, bellum cum Arnolpho
 gesserat, et post eum Rudolphum ejus filium, qui cum
 Burcardo Suevia Duce in discordia erat, in maximo me-
 tu turbisq; versaretur, vallis Urse acicola, vulgo Sin-
 derthalus, qui Urse sinistram è conspectu Bremgarten
 habitant, Gunzelinud Guntrami filium rogarunt,
 ut tutorem et defensorem se eorum gereret, quod cum
 annuisset, hunc et postea ad hodiernum usq; diem nonen-
 Profectura libera regio ista accepit. Hac prima in ve-
 menta apud Helvetios Dominus Altenburgensis seu Vin-
 donispensis, Rathpoto verò supra memoratus Cuzze-
 lini filius cum hac ratione viribus et potentia n' parvis
 crevisset, primò nova arcis fundamenta posuit in
 colliculo paulo supra Altenburg, cum forte eo in loca
 accipitrem tanqm ex specula, qua gererentur, ad-
 versentem

vertentem conspexisset, arcem eam Habsburgum
 vocavit, quasi accipitris castellum, seu arcem, inde
 comites relicto seu antiquato nomine Altenburgi
 se Habsburgenses appellavere, et ut jam supradictum,
 ac inferius ad oculos demonstrabitur, non solum Au-
 stria Archiducibus, sed et Marchionibus Badensibus
 ac Hochberg. originem nunquam intermorituram dederunt;
 hanc veram et incorruptam Domus marchionum Bad.
 originem esse, ego ex collatione et diligenti examine
 eorum, quae ab aliis hucusque de nobilitate et antiquitate
 familiae hujus tradita sunt, prodere, atque ita
 Serenissimum hoc genus marchionum tandem postliminio
 quasi avita origini et dignitati sibi metipso restituere
 opere pretium putavi. Quia in re non sane curiositate
 quapiam cum probe noverim, periculosum admodum esse,
 in familiaribus inquirere, adeo, ut Guetonijs de Pom-
 poniano referat, cum interfectum fuisse à Domitiano,
 quia Imperatorum genesim habere vulgo diceretur,
 sed Serenissimi Principis Dni Georgij Friderici Marchionis
 Bad. et Hochb. tit. Principis mei Clemt. mandato,
 cui parere necesse fuit, aliquot jam annos pleraque
 hinc penitus incognita, et à nemine animadversa, aut
 à satis fideliter enarrata pervestigavi, inspectisque
 à solis Historicorum et Genealogistarum libris, sed
 etiam plurimis literis, monumentis et MS. quan-
 tum eorum ad manus habere licuit, evolutis reperi,
 meras fabulas esse, quae de origine Badenensium et Ve-
 ronensium hucusque sparsa sunt; Si enim vera illa
 sunt, quae in veteri codice manuscripto Monasterij

Bachenavensis leguntur, quod an. 1116. tempore
 Paschalis II. Papa, qui an. C. 1110. Pontificatum ade-
 ptus est, Hermannus Marchio Badensis in villa sua
 Bachenau fundaverit Monium Canoniconum regularium
 seu Augustini in laudem et gloriam Pancratij Mart.
 Si verum est, quod 1122. 15. Cal. Martij Indict. XV.
 Bruno Epus Spirensis ad petitionem Hermanni dictum
 Monium confirmaverit: Si verum est, quod an. 1137.
 Hermannus junior Hermanni ante nati filius sub Co-
 thario Imp. res monasterij Bachenavensis multis dona-
 tionibus auxerit, annoq; 1145. paternam fundationem
 et suam Donationem pro se et Sigfrido Spirensi Epō con-
 firmavit, uti verba Confirmationis, quae infra se-
 quuntur, id clarè testantur. Si deniq; verum
 est, quod Hermannus III. profers fuerit, cum an. 1139.
 privilegia Wierani Sabariae abbatis confirmarentur,
 ut supra ex Diplomate Conradi II. demonstravi;
 certum verò esse non potest, Fridericum Barbarossam
 an. demum 1155. v. ut alij 1153. Hermannum ex Ita-
 lia secum in Germaniam obsidem duxisse, et ex eo
 primum marchionem Bad. fecisse, praesertim cum longe
 ante haec tempora non solum Marchionis Badenensis
 in literis modo allegatis fiat mentio, sed etiam ad-
 huc plures aliae literae vetustissimae supersint, in
 quibus eorum mentio reperitur.

Nam sub Henrico II. claudio et sancto an. 1120. in
 literis Spira datis allegantur, ut testis Hermannus
 Marchio, Goffridus comes Palatinus, Simon Dux,
 Conradus Dux sub Lothario Rege an. 1126. iterum
 in Argentina exaratis testis est Hermannus marchio

cum Conrado filio Ducis Bertholdi. Ita an. 1141.
 in donacione quadam Mon'rio Herrenalb facta testis
 allegatur Hermannus marchio. Verba autem Confirma-
 tionis, cujus paulo ante mentio facta est, ita habent:
 In no'e S. et individuae Trinitatis. Notum sit tam fu-
 turo quam presentis temporis Christianis fidelibus, quod
 ego Bruno Epus justis petitionibus, votis piis, et
 divina inspiratione conceptis desideriis Hermanni Mar-
 chionis annuens concepi, ut in Ecclesia S. Pancratij
 Mart. constructa, quam ipse et uxor ejus Juditka,
 ipsiusque parentes praedictis et decimis ditaverunt, pau-
 peres Christi Canonicos secundum regulam B. Augustini
 communem vitam ducentes collocaret an. 1122. Ind. XV.
 10. Cal. Ma. quod vero familia Badenensis et Hochberg.
 non sit alia et diversa, sed una ac eadem, testantur
 Christophorus Marchio Bad. et Hochb. et Philippus Mar-
 chio Hochburg. in pacto, quod de succedendo sibi invicem
 an. 1190. in die S. Bartholdi reciproce fecerunt, cujus
 verba sic sonant:

Wid Ebsitzogd und Helligg von Gottus qua Jan
 Datttton y Lohmann, In d' Hysen Conde Kamm
 und Stam' un' Galtorun' von Laitan von der
 Marggraffschafft Hochburg un' Fürn'glichen notari' schaf,
 des Bischof' un' Maggen, von Hysen Lohmann, In
 gaffigal von un' mit gnadingen Hutschfins von
 Hysen.

Post addunt. Ne ergo consanguinitas obliteretur,
 sed dua unius Aematis propagine coalescant, se fa-
 cere reciprocum testamentum inter Hochberg, Hoheningen,

Sulzberg ex una, et Roetelen, Suseenberg, Badenweiler et Schopfen ex altera parte. Testes Wilhelm von Neubergh, Lana Hofmeister, Wilhelm v. Adlerbach Qualtenstaig, immo Caspar v. Klingenberg Ambrun zu Soeburg pro Badenri. Hermann v. Göttingen Ritter Landvogt zu Röteln. Turing Ruis v. Brühmstein immo Rudolph v. Altmannung Ambrun zu Soeburg conuile pro Hochburgensi, Pactum hoc seu testamentum confirmavit Maximilianus I. Imp. 1499. et Episcopus Basileensis consensit quoad feuda.

Constat quoque Marchiones Bad. et Hochb. iisdem Insignibus, quo postea In' n' nihil mutata sunt, antiquitus usos fuisse, et reperitur in antiquis Chronicis Saxonicis, quod veteres Comites Badenses eadem insignia, quibus Marchiones Bad. etiamnum hodie utuntur, habuerint, uti videre licet an. 997. apud Adelheiden Comitissam Badensem Guelphi Bavariae Comitissam uxorem: quomodo vero Marchionatus Hochberg. et Badensis sub Henrico divisus sit, item, quomodo à Burcardo March. Hochb. Friderici filio Comites Hochbergici usque ad Annam Comitissam hujus progeniei s. qua nupsit Rudolpho Imp. defluerint, et qua ratione an. 1215. Lutholdus Dñy de Roetelen Canonicus Basileensis Henrico V. Marchioni Hochb. Dynastiam Roetelensem donaverit, praeterea quod de Landgraviatu Susebergenensi et dominio Badewila in Archivis antiquis reperitur; item quod Comitatus Sponheimensis et Ebersteinensis, nec non medietas Dominiij Lahr et Mahlberg, uti quoque aliae civitates

oppida, villa, iurisdictiones, iura et privilegia,
dignitates ac cetera regalia ac iura quam plurima
ad Marchiones Badenses et Hochb. provenerint, quae
facta domi forisq; Herois huius familia 500. annos
perpetuarint; et quomodo jam olim in plurimis etiam
remotis mundi partibus sua Trophaea cum aeterna lau-
de creverint, alibi pluribus, et quidem sigillatim
singula volente et dirigente Deo T. O. M. narrabo.

Tu interea, amice lector! quae hic jam apposui, si vacat,
legere non dedignator, sunt enim talia, quae se, si for-
san in aliquo cum alio errore hasisti, et veram Domus
Badensis originem ignorasti, erudire melius possunt, et
informare. Ego hic sisto, Deumq; animum precor, ut
antiquam Domus huius Seren.^{ma} gloriam magis magisq;
splendescere faciat. Annue O Rex Regum, O Princeps
Principum! Tu enim sola regna et principatus conservas,
et de una gente in aliam transfers, prout tibi in Consilio
tuo imperscrutabili placuerit. Scripsi currente cala-
mo Joh. Frid. Tüngler.

Marchionum Badensium
et Hochbergensium vera radix
et Origo.

Theobaldus seu Velibaldus Praefectus ultrajuranus
seu minoris Burgundiae, quem a. 7039. sub Ludo-
vico I. Franc. Rege Dagoberti filio, generis nobilitate
et divitiis sese extendentem facit, cui frater erat Ame-
lectus seu Adalbertus tertio gentis Habsburgensis noë
Ottobertus Comes Vindonispae et Altenburgi, Elsat. et
Brisiace Landgravius, conditor Monij S. Trudberti: